

ganske andet. Det er ret almindeligt, at Husmandsforeningernes Konsulenter i Husdyrbrug kun faar nogle ganske faa Hundrede Kroner i Løn, og de maa derfor ogsaa have anden Virksomhed for at kunne eksistere. Det er meget uheldigt, at Husmandsforeningerne ikke er i Stand til at lønne deres Konsulenter saaledes, at de fuldt ud kan hellige sig det faglige Arbejde.

§ 1 A., 1ste Stykke, om Præmiering ved Skuer lyder saaledes: „Lokale Dyrskuer, der afholdes af landøkonomiske Foreninger eller Sammenslutninger af saadanne, med et Tilskud af indtil $\frac{9}{10}$ af det Beløb, som Foreningerne anvender til Præmiering af Avlsdyr, jfr. §§ 2 og 3, dog ikke udover 90 000 Kr.“ Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om dette kan forstaas saaledes, at denne Bevilling ogsaa kan anvendes til Præmiering ved lokale Fjerkræskuer. Jeg er noget i Tvivl derom og vil derfor gerne have en Udtalelse derom af den højtærede Landbrugsminister.

§ 4 lyder saaledes: „De i § 1 Nr. 2 nævnte Tilskud fordeles i det der nævnte Forhold af Landbrugsministeren:

1) til Præmier ved de af Fællesforeningerne (de samvirkende Landboforeninger eller de samvirkende Husmandsforeninger i vedkommende Landsdel) afholdte Skuer,

2) til Præmier for Avlsdyr af Høns, Kalkuner, Gæs og Ænder ved Skuer, som afholdes af Foreninger, der omfatter hele Landet eller større Dele af samme, og som tæller mindst 1 000 bidragydende Medlemmer“ o. s. v. Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om det ikke var muligt at nedsætte Tallet for de bidragydende Medlemmer ganske betydeligt og endvidere ændre Bestemmelsen saaledes, at det ikke alene blev Fællesforeninger af Landbo- eller Husmandsforeninger, som kunde faa Andel i Tilskuddet. Jeg tænker her særlig paa de Fjerkræskuer, som Husmands- og Landboforeninger undertiden afholder, som oftest i Forbindelse med Planteavlstudstillinger, og som hidtil ikke har kunnet faa Statsstøtte. Det vilde efter min Mening være heldigt, om de fremtidig kunde faa det; thi efter min Mening har disse Fjerkræskuer ganske den samme Betydning, maaske endog større Betydning end de Skuer, som afholdes af Fjerkræavlerforeningerne, idet der ved de Skuer, som afholdes af Landbo- og Husmandsforeninger, ikke blot lægges Vægt paa, at der udstilles smukke og rene Racedyr, men ogsaa paa, hvor store Besætningernes Ydelser er.

Ifølge § 5 dannes der en Kommission,

bestaaende af 3 af Landbrugsministeren udnævnte Mænd, af hvilke den ene udnævnes til Formand. Det har været ønsket baade af Husmands- og Landboforeningerne, at der blev nedsat ikke en Kommission, men et raadgivende Udvalg som et Mellemed mellem Landbrugsorganisationerne og Landbrugsministeriet. Jeg hilser med Glæde denne Bestemmelse om, at der skal nedsættes en saadan Kommission. Jeg kunde have ønsket, at man havde sagt et Udvalg, og jeg kunde ogsaa have ønsket, at dette Udvalg var blevet noget større end foreslaaet. Jeg kunde tænke mig, at det havde været bedre, om Udvalget var paa 5 i Stedet for 3 Medlemmer; herved kunde det have faaet en mere alsidig S sammensætning, om jeg saa maa sige.

I Lovforslagets § 1, Punkt 10, staar der, at til Fremme af andre Formaaler vedrørende Husdyravl og Husdyrbrug kan der efter Landbrugsministerens Skøn fordeles indtil 30 000 Kr. aarlig, saafremt der fra anden Side ydes et tilsvarende Beløb. Jeg beklager, at man ikke har sat denne Sum betydeligt højere. Naar man ser hen til, at der f. Eks. til Afholdelse af Dyrskuer er opført en Bevilling paa 90 000 Kr., en Bevilling, der jo i ganske særlig Grad kommer det større Landbrug til gode, forekommer det mig, at der her netop var et Felt, hvor man kunde komme Husmændene, de mindre Jordbrugere, til Hjælp, nemlig ved at forhøje denne Sum paa 30 000 Kr. med et ganske betydeligt Beløb. Jeg ser godt, at der staar i Betænkningen, at det tilsvarende Beløb i Fjor ikke er blevet brugt. Saa vidt jeg erindrer, er der brugt godt og vel 27 000 Kr. Men dette bør efter min Mening ikke bestyrke os i den Tro, at der ikke er Brug for disse Penge. Thi nu ser Fjerkræavlerforeningerne og Husmandsforeningerne jo ingen anden Udvej end at søge Støtte i Henhold til denne Bestemmelse i Husdyrloven.

I § 9 siges det, at Kontrolforeninger, der modtager Statstilskud, mindst hvert tredje Aar skal aabne for Tilgang af nye Medlemmer. Denne Bestemmelse hilser jeg med Glæde. Det forekommer mig, at den ærede Ordfører for Venstre var noget skeptisk overfor denne Forskrift. Jeg vil dog haabe, at det lykkes at bevare den, idet jeg tror, at den har overordentlig stor Betydning for de mindre Jordbrugere. Det har jo hidtil været næsten umuligt for Husmændene at blive Medlemmer af en Kontrolforening. Dette kunde have sine Grunde. Jeg vil indrømme, at det undertiden, eller ikke saa sjældent, er saaledes, at disse